

ΟΚΔΕ Σπάρτακος

Το πολύχρωμο ποτάμι που πλημμύρισε την Αθήνα και όλες τις πόλεις της χώρας από το πρωί της 7ης Οκτώβρη **υπήρξε η κατάληξη του αντιφασιστικού κινήματος που κατάφερε να επιβάλει** και δικαστικά αυτό που έχει συμβεί ήδη στη συνείδηση της συντριπτικής πλειοψηφίας της εργατικής τάξης και της νεολαίας: να καταδικαστεί η Χρυσή Αυγή ως εγκληματική οργάνωση.

Δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι-ες, μέλη συνδικάτων και πολιτικών οργανώσεων, άνεργοι-ες, μετανάστες-τριες, νεολαίοι-ες, αντιφασίστες-τριες, ύψωσαν τοίχο απέναντι στη φασιστική βαρβαρότητα και έβαλαν τέλος σε έναν ιστορικό κύκλο, στέλνοντας τη Χρυσή Αυγή και τις παραφυάδες της στη φυλακή και στα αζήτητα της ιστορίας. Ο Παύλος κι ο Σαχζάντ, αλλά και οι Εβραίοι της Θεσσαλονίκης και των Ιωαννίνων, οι νεκροί των Καλαβρύτων και της Βιάννου, οι ήρωες της Κοκκινιάς και της Καλογρέζας στέκονταν και φώναζαν μαζί μας. Ήταν μια απολύτως δική μας, ταξική νίκη.

Οι νεοναζί δεν καταδικάστηκαν χάρη στη δήθεν δημοκρατικότητα της κυβέρνησης. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, όπως και η κυβέρνηση Σαμαρά πριν από αυτή, αναγκάστηκαν να κόψουν τους δεσμούς αίματος που είχαν με τους ναζί και να τους σύρουν στα δικαστήρια υπό το βάρος της μαζικής και πολύμορφης αντιφασιστικής πάλης που, ειδικά μετά τη δολοφονία του Φύσσα, πήρε διαστάσεις χιονοστιβάδας σε κάθε πόλη και γειτονιά. Η ΝΔ δεν ενδιαφέρθηκε ξαφνικά να καθαρίσει την κοινωνία από τους φασίστες δολοφόνους, που τόσα χρόνια δρούσαν ανενόχλητοι με την ανοιχτή υποστήριξη της αστυνομίας, την οικονομική ενίσχυση από εφοπλιστές και αφεντικά και το ξέπλυμα από τα συστημικά ΜΜΕ. **Η αστική τάξη φοβήθηκε ότι το αντιφασιστικό κίνημα μπορεί να εξελιχθεί σε μια γενικευμένη ταξική εξέγερση, και αποφάσισε έτσι ότι δεν μπορεί σε αυτή τη φάση να επενδύσει στον φασισμό.**

Οι νεοναζί δεν καταδικάστηκαν ούτε από τον δειλό, θεσμικό αντιφασισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Η συνεχής επίκληση στην αστική δημοκρατία και ομαλότητα, ειδικά σε συνθήκες μνημονίων και απαξίωσης του κοινοβουλευτισμού και του πολιτικού συστήματος, **το μόνο που κατάφερε** ήταν **να δώσει τη δυνατότητα** να εμφανίζονται οι χρυσαυγίτες **ως αυτοί που αγωνίζονται «εναντίον όλων»**. Ακόμα χειρότερα, η παροιμιώδης θεσμική ανοχή που εφάρμοσε ο ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση και η καθυστέρηση στη διεξαγωγή της δίκης λειτούργησε ως αέρας στα πανιά της ναζιστικής συμμορίας.

Η καταδίκη της Χρυσής Αυγής ήρθε ως αποκλειστική κατάκτηση του ταξικού αντιφασιστικού κινήματος. Πριν λίγα χρόνια, οι ναζί φάνταζαν αήττητοι και πανίσχυροι στο δρόμο και τις γειτονιές.

Ο συνειδητός ρόλος των πολιτικών οργανώσεων, που ανέδειξαν την ανάγκη **του ενιαιομετωπικού αντιφασιστικού κινήματος, των αντιφασιστικών επιτροπών και συνελεύσεων, της μαζικής δράσης, έως και της φυσικής αντιπαράθεσης, με τη ναζιστική συμμορία**• η ανεκτίμητη προσφορά της πολιτικής αγωγής στη δίκη• το ταξικό ένστικτο στις εργατικές συνοικίες και τους εργασιακούς χώρους• τα αντιφασιστικά αντανakλαστικά της νεολαίας• η συλλογική μνήμη για τις θηριωδίες των Ναζί• το μαζικό δημοκρατικό αίσθημα που εξακολουθεί να συγκινεί την πλειοψηφία του λαού στην επέτειο του Πολυτεχνείου: **Όλα αυτά διαμόρφωσαν** μέσα σε λίγα χρόνια μια εντελώς διαφορετική κατάσταση.

Το αντιφασιστικό κίνημα ωρίμασε εντυπωσιακά τα τελευταία χρόνια κι αυτό μας γεμίζει ελπίδα. Ως ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, ήδη εδώ και δεκαετίες, πολύ πριν η Χρυσή Αυγή γίνει κοινοβουλευτικό κόμμα, είχαμε αναγνώσει το φασιστικό φαινόμενο με τις ιστορικές ιδιαιτερότητές του και προβάλαμε, στο βαθμό των δυνατοτήτων μας, την επείγουσα ανάγκη αντιμετώπισής του, **μακριά από τη λογική των διαταξικών «δημοκρατικών» μετώπων**, όπως και από απόψεις περί «απλώς» παρακράτους ή **απλοϊκούς συμψηφισμούς της φασιστικής βίας** με την κρατική καταστολή, την εργοδοτική αυθαιρεσία, τη βία της ανεργίας ή τον κοινωνικό συντηρητισμό. **Η συμβολή στην κατανόηση του φαινομένου και η πολυετής συνεπής συμμετοχή στις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις μάς κάνει να θεωρούμε τον εαυτό μας οργανικό τμήμα του πολύ ευρύτερου αυτού κινήματος που νίκησε τη Χρυσή Αυγή.**

Η ιστορική νίκη της 7ης Οκτώβρη ανοίγει νέες προοπτικές για το αντιφασιστικό και γενικότερα για το ταξικό κίνημα. Είναι προφανές ότι η ΝΔ, θέλοντας να παρουσιαστεί ως εγγυητής «της δημοκρατίας και της ομαλότητας» θα βάλει μπροστά **τη ρητορική των**

«δύο άκρων». Η καταστολή και διάλυση της χτεσινής συγκέντρωσης στην Αθήνα δείχνει ότι δεν μπορεί να ανεχτεί δεκάδες χιλιάδες αντιφασίστες-τριες να πανηγυρίζουν για την καταδίκη των ναζί. Η καταστολή κάθε κινητοποίησης το τελευταίο διάστημα δείχνει τις διαθέσεις της απέναντι σε όσους και όσες αγωνίζονται. Στο χέρι μας είναι **να μην επιτρέψουμε την κατάπνιξη των αγώνων.**

Ο αγώνας ενάντια στο ρατσισμό και τους εθνικούς μύθους παραμένει επίκαιρος και σημαντικός. Μετά την συντριβή της Χρυσής Αυγής, θα συντρίψουμε και την πολιτική της εξόντωσης των προσφύγων και μεταναστών, τις εθνικές ιδέες μεγαλείου και επέκτασης και την κούρσα του πολεμικού εξοπλισμού απέναντι στην Τουρκία και τους υπόλοιπους γείτονες, τον σεξισμό και την πατριαρχία, τους διάφορους δήθεν «αγανακτισμένους» ακροδεξιούς, που θα προσπαθήσουν να καλύψουν το κενό της Χρυσής Αυγής. Δεν υπάρχει χώρος για επανάπαυση, αλλά ούτε για απαισιοδοξία. **Όλα είναι μπροστά μας.**